

DZIENNIK OBOZOWY APW

M.p., dnia 9.II.

Nr.8.

POLITYCZNA TEORIA WZGLEDNOSCI

1 grudnia 1939 roku, a więc w 3 miesiące po wybuchu wojny polsko-niemieckiej, wojska sowieckie przekroczyły granicę Finlandii. Rozpoczęła się druga, po polsko-niemieckiej, kampania w dziejach obecnej wojny.

Rosja swą agresję motywowwała nieprzyjazną rzekomo i groźną dla bezpieczeństwa Związku Sowieckiego polityką "białogwardziejsko-manneki i Sirowskiego" rządu Finlandii. Natychmiast też po zajęciu pierwszej miejscowości na terenie Finlandii, miasteczka Terioki utworzył się tam "demokratyczny rząd fiński" komunisty Kusi-nena.

Reakcja zachodu na tę wojnę była dla Rosji wybitnie nieprzychylna. Akcję sowiecką nazwano tym, czym ona była w rzeczywistości, t.j. imperialistycznym napadem. Gdy Finlandia nie spodziewanie zdołała stawić skutecznego opr., ze wszech stron pospieszono z zachętami do wytrwania i obietnicami pomocy. Zaczęto nawet przygotowywać zbrojną eskpedycję angielsko-francuską z udziałem wojsk polskich która miała na celu pospieszyć z pomocą małej Finlandii zmagającej się bohatercko z przemożnym napastnikiem sowieckim.

Zawieszenie broni zawarte przez Finlandię z Rosją w marcu 1940 r. uniemożliwiło interwencję. Ale jego rezultatem był upadek rządu Daladier ktoremu francuska opinia publiczna nie mogła wybaczyć, że przez opóźnienie pomocy zmusił Finlandię do nieuzasadnionych ustępstw oraz ciężkie chwile jakie przeżył w Izbie Gmin gabinet Chamberlaina.

x x

W 1941 roku, gdy wybuchła wojna sowiecko-niemiecka, Finlandia stanęła po stronie Niemiec, by odzyskać wydarłe jej przed rokami terytoria. Po osiągnięciu tego celu Finlandia zaprzestała praktycznie udziału w wojnie. Wojska fińskie stanęły na swych dawnych granicach z bronią u nogi, nie posuwając się w głąb terytorium sowieckiego.

Wojna, którą Finlandia prowadzi obecnie jest dalszym ciągiem wojny obronnej, która została jej narzucona w 1939 roku. W istocie sporu nie się więc nie zmieniło. Nie zmienił się też pacyfistyczny charakter

Finlandii ani jej demokratyczny ustroj. Zmieniły się jednak nastroje zachodu. Dziś nie potępia się już sowieckich apetytów na fińskie terytorium, nie piętnuje bombardowań fińskich miast i nie zachęca Finlandii do oporu przeciwko imperialistycznej ekspansji sowieckiej.

Bo i polityka ma swoją teorię względności, która sprawia, że to co dziś jest czarne, jutro jest już białe.

W PRZEDMI DNIU BITWY O LWOW

Sztokholm, 8.II. Komentatorzy wojskowi prasy szwedzkiej wyrażają pogląd, że stoimy w przedmi dniu decydującej bitwy o Lwów. Zarówno Niemcy jak i Rosjanie gromadzą wielkie siły między Łuckiem a Lwowem. Zmotoryzowane oddziały kawalerii sowieckiej wdarły się w głąb linii niemieckich. Zacięte walki toczą się w kierunku na Radziechów oraz na bezpośrednim przedpolu Dubna. Sowieckie bombowce nurkujące atakują bez przerwy kolumny niemieckie wycofujące się na Lwów. Wydaje się, że Niemcy chcą utrzymać Lwów za wszelką cenę i przygotowują się do b. silnej obrony.

Ankara, 8.II. Gestapo przeprowadza we Lwowie masowe aresztowania wśród Polaków. Jednocześnie przeprowadzana jest mobilizacja wśród Ukraińców, których towarzyszy zakrojona na szeroką skalę akcja propagandowa.

BERLIN OCZEKUJE INWAZJI DO KWIECZNIA

Sztokholm, 8.II. "Berliner Boersen Zeitung" pisze w artykule wstępnym: Wiemy, że inwazja anglo-amerykańska na zachodnią Europę nastąpi do 1 kwietnia. Ponosimy duże ofiary na wschodzie, aby wojska nasze na zachodzie, południu i północy były dostatecznie silne dla powstrzymania uderzenia nieprzyjaciela.

Zródka szwedzkie donoszą, że lotnictwo niemieckie na froncie wschodnim zostało poważnie osłabione przez odciągnięcie rezerw do Włoch i Francji.

" PILNE DEZYDERATY NIEMIECKIE "

Sztokholm, 8. II. Ambasador niemiecki w Bukareszcie Kilinger odbył dłuższą rozmowę z Antonescu, następnie udał się do Sofii jako specjalny wysłannik Hitlera. Podobno Kilinger wręczył rządowi Rumunii i Bułgarii nową listę "pilnych dezyderatów niemieckich".

Prasa szwedzka określa sytuację w Bułgarii i Rumunii jako b. poważną. Miejscowe rządy z każdym dniem tracą

swe wpływy. Do Rumunii i Bułgarii ściągane są pośpiesznie nowe rezerwy S.S. W Bukareszcie przeprowadzono dalsze masowe aresztowania wśród oficerów.

EWAKUACJA HELSINEK

Ankara, 8.II. Władze fińskie przeprowadzają w szybkim tempie ewakuację Helsinek. Cała ludność cywilna, oprócz osób zatrudnionych w pracy wojennej, opuścić ma miasto.

W odezwie do mieszkańców prezydent Helsinek oświadczył: "Musicie być przygotowani na jeszcze cięższe ataki powietrzne. Musicie być gotowi ponosić ofiary podobne do tych, jakie składają żołnierze walczący na froncie".

Rząd szwedzki wezwał wszystkich obywateli Szwecji, przebywających w Finlandii, aby powrócili do kraju.

BOMBARDOWANIE FRANKFURTU N/MENEM

Londyn, 8.II. Dziś za dnia silne formacje amerykańskich "fortec latających" pod osłoną myśliwców amerykańskich i brytyjskich dokonały ciężkiego nalotu na Frankfurt nad Menem. Szczegóły bombardowania nie są jeszcze znane. W tym samym czasie amerykańskie "Liberatory" bombardowały obiekty niemieckie w połnocnej Francji. W ciągu nocy ubiegłej bombowce brytyjskie typu Mosquito atakowały cele wojskowe i przemysłowe w zachodnich Niemczech, inne eskadry bombardowały lotniska niemieckie w połnocnej Francji. Z działań nocnych powróciły wszystkie samoloty.

Jerozolim, 8.II. Dziś po południu około 200 średnich bombowców amerykańskich, działających pod osłoną myśliwców brytyjskich, bombardowało rejon Pas de Calais.

ROSJANIE ZAJĘLI NIKOPOL

Jerolim, 8.II. Wieczorne depeche z Moskwy donoszą, że wojska sowieckie zajęły Nikopol i zlikwidowały przy oboziskach niemieckich nad Dnieprem w rejonie tego miasta.

Londyn, 8.II. W połnocno-zachodniej części terytorium objętego łukiem Dniepru Rosjanie zaciskają pierścienie wokół 10 dywizyj niemieckich okrążonych na południe od Kijowa. Nowe usiłowania otoczonych wojsk przebić się nie przyniosły rezultatów. Niemcy, jak donoszą z Moskwy, ponieśli dalsze ciężkie straty. Natarcie sowieckie w kierunku Łotwy rozwija się w szybszym niż dotychczas tempie po przekroczeniu linii niemieckich na połnoc i połnoc-zachod od Nowo-Sokolnik.

Na połnocnym odcinku frontu Niemcy wyparci zostali całkowicie z wschodniego przedmieścia Narwy.

Sztokholm, 8.II. Korespondencja

szwedzcy donoszą, że otoczone w łuku Dniepru dywizje niemieckie otrzymały rozkaz walki do ostatka. Dowództwo niemieckie obiecuje im pomoc z zewnątrz. Mannstein mimo olbrzymich strat rzuca swe doborowe, może i ostatnie rezerwy pancerne do ataku na pierścienie sowieckie - narazie bezskutecznie.

Prasa niemiecka w dalszym ciągu ponija całkowitym milczeniem los otoczonych dywizyj. Gdy na konferencji prasowej w Berlinie korespondenci szwedzcy zwrócili się z zapytaniem co się dzieje z otoczonymi dywizjami - otrzymali odpowiedź, że Berlin niema na ten temat żadnych wiadomości.

"Dalsze skrócenie linii frontu"

Berlin, 8.II. Na konferencji prasowej dla przedstawicieli dzienników państw neutralnych niemiecki rzecznik wojskowy oświadczył:

"Sytuację na froncie wschodnim charakteryzują w dalszym ciągu ciężkie walki obronne, jakie prowadzą nasze wojska na szeregu odcinków. Nieprzyjaciel rzuca do walki wciąż nowe rezerwy. Jest rzeczą możliwą, że sztab nasz podejmie dalsze skrócenie linii frontu".

Na froncie włoskim

NIE ZASZŁY WAŻNIEJSZE ZMIANY

Londyn, 8.II. Dzisiejszy komunikat kwatery głównej sprzymierzonych podaje, że na głównym froncie V armii Amerykanie kontynuują natarcie na Cassino. Na przyczółku koło Anzio wojska sojuszników umocniły się na zajmowanych stanowiskach. Lotnictwo sprzymierzonych bombardowało obiekty komunikacyjne w Viterbo i Livorno, oraz koncentrację wojsk niemieckich w rejonie Cisterna. Zestrzelono 24 samoloty niemieckie, straty własne wyniosły 5 maszyn.

Londyn, 8.II. Korespondenci wojenni donoszą, że w rejonie przyczółka pod Anzio Amerykanie i Brytyjczycy odparli szereg dalszych przeciwnatarć niemieckich. Na całej linii frontu trwa silna wymiana ognia artyleryjskiego. Niemcy w dalszym ciągu sprowadzają nowe posiłki. Na głównym froncie V armii 3/4 miasta Cassino wciąż jeszcze znajduje się w rękach niemieckich.

UMOWA FRANCUSKO - BRYTYJSKA

Londyn, 8.II. Dziś rano podpisane zostały dwie umowy między rządem brytyjskim a Francuskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego. Pierwsza z nich jest to umowa finansowa, ustalająca m.in. kurs franka w stosunku do 200 franków za jeden funt. Drugą umową jest pakt o wzajemnej pomocy w celu wspólnego prowadzenia wojny.